

ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

Аброскіна В. М., викладач,
Микал Т. А., викладач,
кафедра німецької мови факультету МЕІМ

ПРОЕКТНА РОБОТА: ІСТОРИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ ТА ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Можна дуже багато говорити про визначення мети вивчення іноземної мови, проте, якщо дещо безцеремонно відмовитися від десятків все ж таки маючих право на існування громіздких тлумачень, це передусім можливість створення комунікативного мосту між двома культурами, яке відбувається шляхом застосування певної кількості методів навчання, одним з яких і виступає проектна робота.

В свою чергу, поняття проектно́ї роботи окреслюється у визначенні самостійного опрацювання завдання, або ж проблеми групою, з такою вихідною точкою як виконання і закінчуючи презентацією отриманих результатів. Іншими словами, проектна робота проявляється в методі демократичного навчання, спрямованого на дію, під час якого студенти об'єднуються навколо проблеми з ціллю її розв'язання, діючи при цьому свідомо, відповідально та дієво.

Думка про те, що практика формує ідеальну основу для інтенсивного і безперервного навчального досвіду, в педагогіці не є новою. Вже давно провідними педагогами було звернено увагу на диспропорцію між штучним світом навчання і повсякденністю. Так, римський філософ Сенека писав: «Ми вчимося не тільки для життя, але і для школи» (*non vitae, sed scholae discimus*). Е. Юнг (Е. Jung: *Projektunterricht — Projektstudium — Projektmanagement*. Bielefeld 2002) у свою чергу вказує на те, що ця думка в наш час залишається актуальною. Контекст цієї критики знову викликає педагогічне обґрунтування для повернення навчання до життя.

Чи то Жан-Жак Руссо в своєму романі «Еміль, чи про виховання» («*Die Dinge aber erziehen uns durch Erfahrung, die wir mit ihnen machen*»), що в перекладі з німецької мови на українську

означає: «Речі виховують нас через досвід, який ми через них отримуємо), чи Й. Г. Песталоці («Lernen mit Kopf, Herz und Hand»)) або ж педагоги реформатори 20 сторіччя — всі вони хотіли поєднати навчання і дію.

Але жодна з цих спроб не була такою послідовною, як у Д. Деві. Він визначив досвід як посередницьку позицію на шляху до пізнання. При цьому він наголошував на конструктивній стороні людського сприйняття дійсності. Д. Деві посилається на те, що навчання на практичних процесах і реальних проблемних ситуаціях є найважливішим для розвитку особистості учня.

Закономірно постає питання про те, на якому ж етапі вивчення іноземної мови можна застосувати проектну роботу? Наша практика показала, що на досить ранньому. Вже після трьох місяців вивчення німецької мови студентам I курсу було запропоновано підготувати проектну роботу під загальним заголовком: «Студентське життя». На цей період студенти опанували наступні теми за підручником «Themen neu 1»: Erste Kontakte; Gegenstände in Haus und Haushalt; Essen und Trinken; Freizeit; Wohnen.

Попередньо студенти об'єдналися у малі групи. Працювали з великою зацікавленістю. Основний лексичний та граматичний матеріал базувався на вивчених темах. Таким чином, жоден не зміг уникнути вивченого матеріалу. Прослідковувався повний зв'язок із уже набутими знаннями, які і були практично впроваджені. Учасники проектів застосовували і нові для них матеріали. Форма презентації була досить різною: монологічне та діалогічне мовлення, виконання різних ролей (з переодяганням), залучення цілої аудиторії до співбесіди; щодо наочності — то від картинок, малюнків до комп'ютера.

Запровадження проектної роботи на ранньому етапі вивчення мови відіграло ще одну позитивну роль.

Більшість учасників проекту переступило мовний бар'єр. Спілкування для них стало не чимось неможливим, штучним. Той страх, який мають багато перед говорінням, вони здолали.

В той час, як у традиційних методах передачі знань майже завжди постає питання об'єднання та зацікавлення студентів, у проектному методі сама група, неоднорідна за своїм складом, являється найкращим гарантом цікавої і конструктивної праці та інтенсивного навчального досвіду. Кожен окремих студент зможе збагатити роботу групи своїми знаннями та зусиллями.

Поєднання теорії і практики через спільну активну діяльність сприяє здобуттю навчального досвіду, яке виходить далеко за межі голого нагромадження професійних знань.

Література

1. *E. Jung*: Projektunterricht — Projektstudium — Projektmanagement. Bielefeld. 2002.
2. *Hänsel. D*: Handbuch Projektunterricht. Weinheim (Beltz). 1997.
3. *Dewey J. / Kilpatrick W. H.*: Der Projektplan-Grundlegung und Praxis. Herausgegeben von Peter Petersen. Weimar 1985.
4. *Hänsel D.*: Das Projektbuch Sekundarstufe. Weinheim (Beltz) 1988.
5. http://www.uni-koeln.de/hf/konstrukt/didaktik/projekt_quellen.html

Аброскіна В. М., викладач
Микал Т. А., викладач,
кафедра німецької мови факультету МЕІМ

ЗНАЧЕННЯ РОЛЬОВОЇ ТА ДІЛОВОЇ ГРИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Одним із найперспективніших шляхів удосконалення підготовки майбутніх спеціалістів, озброєння їх необхідними знаннями, практичними вміннями є впровадження активних форм та методів навчання. Одним з найбільш ефективних і доцільних прийомів при роботі із студентами є рольова гра.

Рольова гра — простий спосіб пізнання людиною навколишньої дійсності, один із найдоступніших шляхів до оволодіння знаннями, вміннями, навичками.

У структуру рольової гри як діяльності входить з'ясування мети, планування, реалізація мети, а також аналіз результатів, у яких особистість цілком реалізує себе як суб'єкт. Мотивація ігрової діяльності забезпечується її добровільністю, можливостями вибору й елементами змагальності, задоволення потреби в самоствердженні, самореалізації.

Необхідно відмітити, що рольова гра придатна для кожного виду роботи з мовою: у ході рольової гри використовуються різноманітні граматичні структури, інтонаційні моделі, значний обсяг лексичного матеріалу. Рольова гра тренує студентів говорити в будь-якій ситуації на будь-яку тему.

Рольова гра сприяє формуванню навчального співробітництва і партнерства, адже виконання етюдів припускає охоплення групи студентів (рольова гра будується не тільки на основі діалогу, але й полілогу), що повинні злагоджено взаємодіяти. Практично весь навчальний час у рольовій грі відведено на мовленнєву практику,